

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Dierenoffers in het licht van de Messias

Wanneer gelovigen beginnen te leren dat de Wet van God - de Torah - nog steeds geldig is voor de gelovigen in deze tijd en dat noch de Messias, noch de apostelen hebben onderwezen dat een deel daarvan is afgeschaft, ontstaan er enkele veelvoorkomende vragen. Misschien wel één van de meest gestelde vragen in onze theologie heeft betrekking op de rol van dierenoffers.

Iemand zou kunnen vragen: 'Als het waar is dat elke jota en tittel van de Wet nog steeds van kracht is, zoals Jesjoea lijkt te zeggen in Mattheüs 5: 17-20, hoe moeten we dan omgaan met dierenoffers? Maken we een altaar en offeren we dan geiten in onze achtertuin?'

In praktische zin is dat zeker de belangrijkste kwestie, doordat het gaat over het houden van de Torah. Hoe houden we die aspecten van Gods Torah in deze tijd?

Enkele andere relevante vragen die vaak naar voren komen zijn de volgende:

- Wat is eigenlijk het doel van de dierenoffers?
- Zullen er nog steeds dierenoffers gebracht worden als de Messias terugkeert, zoals diverse passages in de Bijbel lijken te suggereren?
- En als dat zo is, hoe moeten we dat dan zien in het licht van de dood van Jesjoea, van Wie het Nieuwe Testament aangeeft dat Hij het ultieme “offer” is voor onze zonden?
- En als laatste, wat heeft dit eigenlijk allemaal te maken met zonden, vergeving, verzoening en het Evangelie?

Gelukkig heeft de Bijbel antwoorden op deze belangrijke vragen. We zullen deze vragen tijdens deze studie gaan onderzoeken en enkele antwoorden geven die je hopelijk zullen helpen om een beter begrip te krijgen van dit fascinerende onderwerp. Daarna zullen we behandelen welke rol dierenoffers tegenwoordig spelen in ons geloof.

Voordat we beginnen zal je waarschijnlijk hebben opmerkt dat dit onderwerp jammer genoeg heel weinig aandacht krijgt binnen het moderne christendom. Wij als westerlingen van de 21e eeuw zijn al duizenden jaren losgekoppeld van de wereld van dierenoffers. Als we eerlijk zijn, lijkt het ons gewoon volkomen bizar. We krijgen daarbij het beeld in onze gedachte van iets uit de film Indiana Jones en de Temple of Doom - griezelige rituele praktijken waarbij je jouw huisdier, een geit, naar een man in een vreemd kleed brengt die het dan de keel doorsnijdt om daarna bloed over zaken te sprenkelen. Het is gewoon raar!

Kennis van dit onderwerp is echter cruciaal om een aantal ongelooflijk belangrijke Bijbelse leringen te begrijpen, zoals verzoening en verlossing, die allemaal verborgen zitten in de evangelieboodschap van onze Messias. Daarom moeten we onze westerse gevoeligheden een beetje loslaten. Zoals Dr. William Lane Craig het beschrijft:

De meesten van ons hebben nog nooit een dier zien slachten, laat staan dat ze het zelf hebben gedaan, en hoe gewoon we het ook vinden om ons vlees en gevogelte in antibacteriële verpakkingen uit de gekoelde bakken te halen, zijn we geneigd om de dierenoffers die worden beschreven uit het Oude Testament weezinwekkend te vinden. Bovendien zijn de meesten van ons vreemd aan een wereld waarin rituele praktijken, beladen met symbolische betekenissen, een grote rol spelen in iemands interacties met het spirituele wereld, en daarom kunnen de praktijken van het Oude Testament bij ons als bizar en ondoorzichtig overkomen. Als we deze praktijken willen begrijpen, moeten we onze westerse gevoeligheden even loslaten en proberen om deze agrarische samenleving op een open wijze te benaderen, een samenleving die niet gauw misselijk werd van bloed en ingewanden, en die een ver ontwikkelde rituele wijze had om tot God te naderen.

-William Lane Craig, "The Atonement," blz. 9

Uiteindelijk is het leren van de details over de offers en offergaven een middel om God op een grotere manier te leren kennen. Het helpt ons om Zijn heiligheid te begrijpen en hoe Hij verlangt om aanbeden te worden. Het geeft ons een grotere openbaring van onze Messias en Zijn werk aan het kruis. Dit onderwerp is absoluut belangrijk en relevant voor gelovigen in Jesjoea - hoewel het voor velen van ons misschien heel vreemd lijkt!

Na we dat gezegd hebben, laten we beginnen. Allereerst, wat is precies het nut van dierenoffers? Waarom werden die door God voorgeschreven? Waarom heeft Hij het priesterschap en de offerdienst ingesteld?

Om deze vragen te beantwoorden, moeten we het probleem begrijpen dat tussen de mensen en God instaat.

In het begin, voordat de zonde in de wereld kwam, woonde Gods aanwezigheid bij de mens in de tuin. Er was een perfecte relatie tussen God en de mens. Alles was zoals het zou moeten zijn. Maar toen de zonde de wereld binnenkwam, werd deze relatie verbroken. Het resultaat van de zonde was dat de mens uit de tuin werd verbannen en dus werd gescheiden van Gods aanwezigheid:

Genesis 3:23-24

Daarom zond de HEERE (JHWH) God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

De mens is geschapen om een relatie te hebben met God. Dat is ons doel in het leven - God kennen, gemeenschap hebben met Hem, Hem de heerlijkheid brengen. Maar die relatie werd verbroken door de zonde. We hebben allemaal te maken met dit probleem van het gescheiden zijn van God. Waarom? Omdat God volmaakt heilig en rechtvaardig is en dus niet kan wonen te midden van de zonde en de dood. De zondige mens kan dus niet communiceren met God.

Dit feit dat we vanwege onze zonde gescheiden zijn van God is de grote tragedie van het menselijk bestaan. Maar het goede nieuws is dat God heeft beloofd om de zonde en de dood op een zeker moment volledig af te schaffen. Er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn en Gods aanwezigheid zal opnieuw op de aarde zijn, zoals het was in de Hof van Eden. Zoals er aan het einde van Openbaring staat:

Openbaring 21:3

En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

Interessant is dat Openbaring verder zegt dat er in het Nieuwe Jeruzalem eigenlijk geen Tempel zal zijn. In het vorige hoofdstuk leren we dat alle kwaad en zonde en dood zullen worden afgeschaft en opgeslokt in een poel van vuur. Daarom is er geen fysieke Tempel of Tabernakel nodig om Gods aanwezigheid op aarde te huisvesten. Totdat die toekomstige tijd aanbreekt is er echter wel behoefte aan. Waarom?

Het gaat terug op de belangrijkste reden waarom de mens in het begin werd gescheiden van Gods aanwezigheid: zonde en dood. Simpel gezegd, God is heilig en Zijn aanwezigheid kan niet te midden van zonde en dood wonen. Het zou in tegenspraak zijn – een logische onmogelijkheid. Heiligheid en leven kunnen niet op dezelfde plaats bestaan als zonde en dood.

Dus de Tabernakel en de Tempel werden de grenzen tussen heilig en gewoon, rein en onrein, leven en dood. Het doel van de Tabernakel en de Tempel was dat God te midden van Zijn volk kon wonen en met hen kon samenkomen. Maar waarom is er dan behoefte aan dierenoffers?

Ruim nadat de Tabernakel was gebouwd en de heerlijkheid van JHWH die vervulde, zien we nog steeds dat niemand kon communiceren met de aanwezigheid van God:

Exodus 40:34-35

Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE (JHWH) vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef en de heerlijkheid van de HEERE (JHWH) de tabernakel vervulde.

Dus terwijl de aanwezigheid van God in de Tabernakel op aarde woonde, was er iets meer nodig om de mens met God te laten communiceren. Leviticus vertelt ons wat dat is:

Leviticus 1:2

Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: Wanneer iemand van u de HEERE (JHWH) een **offergave** wil aanbieden, moet u uw **offergave** aanbieden van het vee, van de runderen en van het kleinvee.

Dit brengt ons meteen terug naar waar we begonnen. De reden voor een Tabernakel, het priesterschap en de dierenoffers ligt in de betekenis van het Hebreeuwse woord "offer" dat in deze passage wordt gebruikt.

Het woord is *korban* (*Strong's H7130*), dat zijn herkomst heeft in het werkwoord *karav* (*Strong's H7126*), wat 'dichterbij komen' betekent. Inderdaad, dat is uiteindelijk het doel van de offers – dichterbij God komen. Het komt allemaal neer op het hebben van een relatie met God, het ontmoeten van Zijn aanwezigheid op aarde. De Tabernakel, het priesterschap en de offers maken allemaal deel uit van Gods oplossing om de relatie tussen God en de mens te herstellen terwijl we wachten op het nieuwe Jeruzalem dat gaat komen.

Zo kon de mens in de Tabernakel met God communiceren door een offer te brengen. De dood van het dier bood de mens een soort van volmacht om tot God te naderen. Met andere woorden, het vergoten bloed van het dier maakt gemeenschap tussen God en de mens op aarde mogelijk. Kijk naar wat er in de volgende twee verzen van Leviticus staat:

Leviticus 1:3-4

Als zijn offergave een brandoffer van runderen is, moet hij een mannetje zonder enig gebrek aanbieden. Hij moet dat bij de ingang van de tent van ontmoeting aanbieden **om een welgevalen voor zich te vinden voor het aangezicht van de HEERE (JHWH)**. Daarna moet hij zijn hand op de kop van het brandoffer leggen, **zodat het hem ten goede zal komen door verzoening voor hem te bewerken**.

We spraken over God die volmaakt heilig is en daarom woont Hij niet te midden van de zonde. Voor Israël was het een serieuze en riskante zaak om een heilige God te hebben te midden van de zondige mens. Als je God op een onzorgvuldige manier naderde, dan leidde dat tot de dood, zoals we zien bij de twee zonen van Aäron, Nadab en Abihu (Leviticus 10). We zien dit opnieuw wanneer God dreigde om Israël te verlaten na het incident met het gouden kalf:

Exodus 33:3-5

... naar een land dat overvloedt van melk en honing. **Maar Ik zal Zelf niet in uw midden meetrekken, omdat u een halsstarrig volk bent en Ik u anders onderweg zou vernietigen**. Toen het volk deze onheilsboodschap hoorde, bedreven zij rouw en niemand van hen deed zijn sieraden om. De HEERE (JHWH) had namelijk tegen Mozes gezegd: Zeg tegen de Israëlieten: U bent een halsstarrig volk. **Als Ik ook maar één ogenblik in uw midden zou meetrekken, dan zou Ik u vernietigen**. Nu dan, doe uw sieraden af, en Ik zal weten wat Ik u doen zal.

In deze tekst zei God dat Hij Israël, ondanks het incident met het gouden kalf, nog steeds het land zou laten bezitten dat Hij aan Abraham had beloofd. Maar Zijn aanwezigheid ging niet met hen mee. Waarom? Omdat Zijn volmaakte heiligheid hen onderweg zou verteren. Later kwam Mozes namens Israël tussenbeide en toen zei God dat Zijn aanwezigheid met hen zou meegaan omdat Mozes gunst had gevonden in Gods ogen.

Het punt waar het hier opnieuw over gaat is dat Gods aanwezigheid zo volkomen heilig is dat Hij alles wat onheilig is, zal verteren wanneer het naderbij komt. Zonde kan niet bestaan in dezelfde ruimte als Gods heilige aanwezigheid. Dit was iets dat niet te lichtvaardig moest worden opgevat.

Daarom, als we het probleem van menselijke zonde en dood aan gaan pakken door tot een heilige God te naderen, functioneerden de dierenoffers op een aantal verschillende manieren. Een aspect van de dierenoffers was verzoenend - dat wil zeggen het afwenden van Gods toorn op de zondige mens. Craig legt uit:

De offerdienst functioneerde om de het heilige en het onheilige makkelijker naast elkaar te zetten. Het deed dit niet alleen door de Tabernakel en zijn onzuiverheden te zuiveren, maar ook door God gunstig te stemmen en zo Zijn toorn op het volk af te wenden. Met name het in rook laten opgaan van de offerdieren zou herhaaldelijk „een aangename geur voor de Heer” voortbrengen (bijv. Lev. 1:9), wat inhoudt dat de offers hielpen om Gods gunst op te wekken (vgl. Gen. 8:21).

-William Lane Craig, "The Atonement," blz. 11

Een ander aspect van de dierenoffers was verzoening. Er waren bijvoorbeeld enkele offers die de Tabernakel en heilige voorwerpen reinigden. Maar offers dienden ook om de rituele onzuiverheid en de morele schuld van het volk weg te nemen. Ze dienden om 'verzoening' te doen of verzoening tussen God en de mens tot stand te brengen, zodat de mens in de Tabernakel of Tempel dichterbij God kon komen. Dit is ook een herhaalde belofte in de Torah:

Leviticus 4:20

“...zoals hij met de jonge stier van het zondoffer gedaan heeft. Zo moet hij ermee doen. Zo zal de priester voor hen verzoening doen, en het zal hun vergeven worden.

Leviticus 4:25,26

“Vervolgens moet de priester met zijn vinger een deel van het bloed van het zondoffer nemen en het op de hoorns van het brandofferaltaar strijken [...] Zo zal de priester voor hem verzoening van zijn zonden doen, en het zal hem vergeven worden.”

Leviticus 5:9,10

“Dan moet hij een deel van het bloed van het zondoffer tegen de zijwand van het altaar sprenkelen [...] Zo zal de priester verzoening voor hem doen vanwege zijn zonde, die hij begaan heeft, en het zal hem vergeven worden”

Dus hoe brachten de offers precies verzoening tot gevolg, waardoor iemands zonden werden vergeven, zodat de aanbidder tot God kon naderen? Waarom is er een offer vereist om een mens met God te kunnen verzoenen en daarom met God te kunnen communiceren? Terugkomend op een tekst die we eerder lazen, Leviticus 1: 2-4, geeft Craig ons hier een interessante gedachte:

Het persoonlijke Levitische dierenoffer ging samen met een veelzeggend handopleggingsritueel. De uitvoerder van het dierenoffer moest zijn hand op het hoofd leggen van het dier voordat hij het doodde (Lev 1: 4). De Hebreeuwse uitdrukking *samak yado* duidt op een krachtige handoplegging: men moest zijn hand op de kop van het beest drukken dat moest worden opgeofferd [...] het is aannemelijk dat deze specifieke handeling was bedoeld om de identiteit van de aanbieder met het dier aan te geven, zodat het lot van het dier zijn lot symboliseert. De dood is de straf op de zonde en het dier sterft in plaats van de aanbidder. Dit wil niet zeggen dat het dier werd gestraft in de plaats van de aanbidder; maar dat het dier het lot onderging van de straf die de aanbidder zou hebben ondergaan als het hem was overkomen. De priester sprenkelt het bloed van het offer op het altaar, wat de exacte betekenis ook is, het geeft minimaal aan dat het leven van het dier aan God werd aangeboden als een verzoeningsoffer voor de zonde van de aanbieder.

-William Lane Craig, "The Atonement," blz. 12-13

De dood van het dier herinnert ons eraan dat we de dood verdienen vanwege onze zonde. Maar het dier sterft in plaats van ons. Toen de aanbidder zijn handen op het dier legde, symboliseerde dat de overdracht van de identiteit van de aanbidder aan het dier. Het dier stierf in zekere zin namens de aanbidder.

Zoals we hebben opgemerkt, wordt in de hele Torah gezegd dat deze dierenoffers "verzoening doen", wat vaak in verband staat met de vergeving van zonden. Maar er is eigenlijk een andere dimensie van verzoening die voor ons interessant is om te overwegen.

Nader tot God komen door het aanbieden van een brandoffer omvatte het nemen van het bloed van het geslachte dier om dat vervolgens op de zijkanten van het altaar te sprenkelen:

Leviticus 1:5

Dan moet hij het jonge rund slachten voor het aangezicht van de HEERE. (JHWH) En de zonen van Aäron, de priesters, moeten het bloed aanbieden en het bloed sprenkelen rondom op het altaar dat bij de ingang van de tent van ontmoeting is.

Wat was de betekenis van dit ritueel? Volgens sommige geleerden ligt de sleutel om dit te begrijpen in het concept van het bloed dat het 'leven' bevat, dat wil zeggen de ziel van het schepsel. Of in het Hebreeuws, de *nefesh* van het schepsel:

Leviticus 17:11 (NBG)

Want de ziel (*nefesh*) van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om verzoening over uw zielen (*nefesh*) te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel (*nefesh*)

Als de priester, volgens dit vers, het bloed van het dier op het altaar sprenkelde, bracht hij in wezen de *nefesh* of het leven van het dier op het altaar aan. Waarom? Omdat het "leven" in het bloed zit. Maar vanwege het ritueel van handoplegging droeg het bloed van het dier, ofwel zijn leven, de identiteit van de aanbidder - dus was het symbolisch het leven van de aanbidder dat op het altaar werd aangebracht.

Dus waarom werd het bloed op het altaar aangebracht? Nogmaals, het gaat erom dat de mens gemeenschap heeft met God.

D. Thomas Lancaster legt uit:

In de oudheid beschouwden mensen altaren als contactpunten tussen hemel en aarde. Een altaar werkte als een poort, een soort mystieke poort tussen het rijk van de mens en het rijk van het goddelijke. Wat het altaar ook maar aanraakte, werd heilig (ritueel apart gezet) voor God en kwam in zijn tegenwoordigheid. Vanaf de top van het altaar stegen de lichamen van de offers in rook op naar God. Door middel van het bloed van het dier kwam de ziel van het aanbieder in de tegenwoordigheid van God. Kortom, de ziel van de aanbidder kwam in zijn heilige plaats tot God. Het vervangingsoffer overwon het probleem van het naderen van een heilige God

D. Thomas Lancaster, "What About the Sacrifices?" blz. 17

Nu we een idee hebben gekregen van het doel van de dierenoffers, kunnen we verder gaan om te zien hoe ze van toepassing zouden kunnen zijn in het licht van het Nieuwe Testament.

Zoals we aan het begin van deze studie al vermeldden, bevestigde Jesjoea de voortdurende autoriteit van elke "jota" en "punt" van de Torah, wat uiteraard ook dierenoffers omvatte. Eigenlijk instrueert Hij mensen, ook in de evangeliën, om deel te nemen aan de offerdienst:

Markus 1:40-44

En er kwam een melaatse naar Hem toe, die Hem smeekte en voor Hem op de knieën viel en tegen Hem zei: Als U wilt, kunt U mij reinigen. En Jezus (Jesjoea), innerlijk met ontferming bewogen, stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei tegen hem: Ik wil het, word gereinigd! En toen Hij dit gezegd had, week de melaatsheid meteen van hem, en hij werd gereinigd. En nadat Hij hem streng vermaand had, stuurde Hij hem meteen weg, en zei tegen hem: Denk erom dat u tegen niemand iets zegt, maar ga heen, **laat uzelf aan de priester zien, en breng als offer voor uw reiniging wat Mozes voorgeschreven heeft**, tot een getuigenis voor hen.

Sommigen zouden kunnen beweren dat, aangezien deze gebeurtenis plaatsvond vóór de dood en opstanding van Jesjoea, de offerdienst natuurlijk nog steeds van toepassing was. Maar nadat Jesjoea uit de dood was opgestaan en het Nieuwe Verbond had ingewijd, de offers nu zijn afgeschaft. Het probleem met dat argument is dat de gelovigen in Jesjoea in het Nieuwe Testament, inclusief de apostelen zelf, nog lang na de opstanding van Jesjoea deelnamen aan de tempeldiensten. Enkele voorbeelden daarvan zijn:

Handelingen 2:46

En zij bleven dagelijks **eensgezind in de tempel bijeenkomen**, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart;

Handelingen 3:1

Petrus nu en Johannes gingen samen **naar de tempel** tijdens het uur van het gebed, het negende uur.

Handelingen 21:26

Toen nam Paulus de mannen mee en de dag daarna reinigde hij zich samen met hen, **ging de tempel binnen** en maakte bekend wanneer de dagen van de reiniging vervuld zouden zijn, namelijk wanneer voor ieder van hen **het offer** zou worden gebracht.

In dit volgende vers gebruikt Paulus de tempeldienst als een analogie ter ondersteuning van zijn argument dat het goed is dat de mensen hun leraren ondersteunen. Als Paulus de tempeldienst als onwettig beschouwde in het licht van de opstanding van Jesjoea, zou hij er zeker geen beroep op hebben gedaan bij de ondersteuning van zijn onderwijs:

1 Korinthe 9:13-14

Weet u niet dat zij die de tempeldienst verrichten, van het heilige eten? En dat zij die steeds bij het altaar verkeren, hun deel ontvangen van de offers van het altaar? Zo heeft de Heere (JHWH) ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven.

Naast de Nieuwtestamentische verwijzingen die een voortzetting van de tempeldiensten en dierenoffers aangeven, onderwijzen veel theologen dat er weer een toekomstig aards priesterschap en een Tempel zullen zijn waar offers worden gebracht nadat Jesjoea terugkomt en vóór de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dit is tijdens wat we het 'duizendjarige rijk' noemen. Het zal een tijdperk zijn waarin de Messias vanuit Jeruzalem zal regeren over de gehele aarde.

Openbaring 20:4-6

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus (Jesjoea) en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Theologen hebben deze toekomstige periode van duizend jaar geïdentificeerd, waarin Jesjoea op aarde zal regeren, als dezelfde "toekomstige wereld" als waarover in de gehele TANAKH wordt geprofeteerd. In de passages, die deze toekomstige wereld bespreken, zijn er verschillende verwijzingen naar een aards priesterschap en een nieuwe glorieuze Tempel die zal worden herbouwd. En deze passages beschrijven zelfs enkele van de dierenoffers die zullen plaatsvinden. Hier is een lijst met verzen die in context staan van het duizendjarige rijk en waarin dierenoffers worden besproken:

- Ezechiël 43:20, 26; 45:15, 17, 20
- Jesaja 56:7
- Jeremia 33:18
- Zacharia 14:20-21
- Maleachi 3:3-4

Naast de passages die in het Nieuwe Testament wijzen op een voortzetting van het offeren van dieren en de passages in de TANAKH die aangeven dat er in de toekomst dierenoffers zullen worden gebracht, vinden we deze interessante tekst in Jeremia, die vaak over het hoofd wordt gezien:

Jeremia 33:20-22

Zo zegt de HEERE (JHWH): Als u Mijn verbond met de dag en Mijn verbond met de nacht kunt verbreken, zodat dag en nacht er niet meer op hun tijd zullen zijn, dan zal ook Mijn verbond met Mijn dienaar David verbroken kunnen worden, zodat hij geen zoon zal hebben die koning is op zijn troon, en ook het verbond met de Levieten, de priesters, Mijn dienaren. Zoals het leger aan de hemel niet geteld en het zand van de zee niet gemeten kan worden, zo talrijk zal Ik het nageslacht van Mijn dienaar David maken, en de Levieten, die Mij dienen.

In deze tekst verklaart God dat zijn verbond met het Levitische priesterschap nooit verbroken kan worden. Zijn verbond met hen en met David is net zo betrouwbaar als dat van dag en nacht. Als we twijfelen aan de geldigheid van het Levitische priesterschap, dan moeten we volgens Jeremia ook twijfelen aan de geldigheid van de belofte die God aan David gaf aangaande de komst van de Messias die uit zijn lijn zal regeren. Dat zou natuurlijk erg problematisch worden. God houdt Zich aan Zijn beloften. We hoeven alleen maar naar buiten te kijken om te zien dat het nog steeds dag en nacht wordt. Daarom is het Levitische priesterschap niet afgeschaft.

Nu we dat hebben vastgesteld, hoe kunnen we dan de voortdurende geldigheid van dierenoffers dan begrijpen in het licht van het onderwijs van het Nieuwe Testament met betrekking tot de Messias? Nemen de dierenoffers dan op enigerlei wijze de waarde van het offer van de Messias weg? De sleutel om dit schijnbare dilemma op te lossen ligt in de erkenning dat onze zonden alleen maar worden vergeven door de dood van de Messias:

Hebreeën 10:10-12 (WV)

Door die wil zijn wij geheiligd, eens en voorgoed, door het offer van het lichaam van Jezus Christus (Jesjoea de Messias). Verder verricht iedere priester dagelijks staande de dienst en draagt hij dagelijks dezelfde offers op, die nooit de zonden kunnen wegnemen. Hij daarentegen is voor altijd gezeten aan de rechterhand van God, na één enkel offer voor de zonden te hebben gebracht.

Heb je dat meegekregen? De auteur van Hebreeën stelt dat dierenoffers de zonden nooit kunnen wegnemen. Het is het offer van de Messias dat de zonde wegneemt. Iets eerder in de Hebreeënbrief is dit nog duidelijker:

Hebreeën 10:1-4

Want de wet, die slechts een schaduw heeft van de toekomstige heilsgoederen en niet het wezen van de dingen zelf, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar in jaar uit ononderbroken brengen, hen die naderen tot volmaaktheid brengen. Zou er anders niet een einde gekomen zijn aan het offeren? Want zij die de dienst verrichtten, zouden zich dan in geen enkel opzicht meer bewust zijn van zonden, wanneer zij eens en voor altijd gereinigd waren. Maar nu wordt men door deze offers elk jaar opnieuw aan de zonden herinnerd. **Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt.**

Zoals de auteur van de Hebreeënbrief zegt; de dierenoffers zijn altijd slechts een schaduw geweest die verwezen naar de werkelijkheid die bereikt werd in het werk van de Messias. Ze werden niet ingesteld om voor eeuwig of in ultieme zin de zonden weg te nemen. Ze verwijzen er enkel naar. Daarom zijn de dierenoffers die voor *én na* het offer van Jesjoea werden gebracht, enkel om te gedenken en maken Zijn offer dus niet minder waardevol. Er zijn geen twee manieren om te worden gered, noch zijn er twee manieren om te vergeven. Het is allemaal op basis van de Messias. De Messiaanse theoloog Tim Hegg verwoordt het aldus:

Aangezien de dierenoffers nooit zijn ingesteld om de oneindige betaling voor zonde te doen die God verlangt, een betaling die alleen de oneindige en eeuwige Zoon van God kan volbrengen, begrijpen we dat het aanbieden van een offer in de Tabernakel of Tempel op geen enkele wijze ook maar iets kan afnemen van de waarde van de dood van de Messias. Alleen als de Schrift leert dat de dierenoffers, voor de komst van Jesjoea, werkelijk de eeuwige betaling voor de zonde zouden hebben gedaan, zou het offeren na de dood Jesjoea een teken kunnen zijn dat ze negeren wat Hij tot stand heeft gebracht. In feite wijst het aanbieden van de offers, in plaats van afbreuk te doen aan Jesjoea, naar Zijn taak van het verlossen van de zondaars.

-Tim Hegg, "Why We Keep Torah: Ten Persistent Questions," blz. 33

"Maar wacht even! " zullen sommigen zeggen. "Leert de Torah niet dat de dierenoffers de vergeving van zonde bewerkten? "

Dit is waar. Volgens verschillende verzen die we eerder hebben aangehaald, zijn dierenoffers duidelijk voor de verzoening van de zonde. Dus hoe gaan we met deze schijnbare tegenstelling om?

Dit wordt duidelijk zodra we begrijpen dat de verzoening die tot stand wordt gebracht door het offeren van dieren specifiek betrekking had op zaken van rituele reinheid met betrekking tot de aardse Tempel of de Tabernakel. Dat wil zeggen dat de zonde iemand ervan weerhield om in de Tempel of de Tabernakel tot God te kunnen naderen. Dus de dierenoffers dienden om een "tijdelijke verzoening" tot stand te brengen, zodat de aanbidder terug kon keren naar een staat van rituele reinheid en zo kon deelnemen aan de dienst in de Tempel of de Tabernakel.

Dierenoffers functioneerden ook als een 'schaduwbeeld' om Gods manier van vergeving van zonde in de ultieme zin te tonen - dat wil zeggen, de onschuldige die de prijs betaalt voor de schuldige. Zoals Hegg het beschrijft;

De offers werden gebracht om de *methode* waarmee God zonden vergeeft te onderbouwen, maar ze waren niet het oneindige middel voor deze vergeving.

-Tim Hegg, "Why We Keep Torah: Ten Persistent Questions," blz. 26

De auteur van de Hebreeënbrief maakt zelf ook dit onderscheid tussen tijdelijke en ultieme verzoening:

Hebreeën 9:13-14

Want als het bloed van stieren en bokken en de as van de jonge koe, op de verontreinigden gesprenkeld, hen **heilig tot reinheid van het vlees**, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, **uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen!**

De reiniging van het vlees verwijst naar de aanbidder die terugkeert naar een staat van rituele reinheid, zodat die aanbidder in de Tempel of Tabernakeldienst tot God kan naderen. De dierenoffers konden het geweten echter *niet* zuiveren. Die offers zijn niet voor dat doel ingesteld. Dierenoffers worden in een aards rijk gebruikt om het vlees te zuiveren, en het offer van Jesjoea werd in het hemelse rijk gedaan om het geweten te zuiveren.

Dus nogmaals, dierenoffers doen geen afbreuk aan het offer van Jesjoea omdat ze niet waren ingesteld om ons geweten te zuiveren. Ze zijn niet bedoeld om de zonde in ultieme zin weg te nemen. Dat kan alleen door het offer van Jesjoea.

Sommigen zouden kunnen beweren dat dierenoffers nu zinloos zijn omdat ze ons alleen naar de Messias hebben geleid. Nu we de Messias hebben - de werkelijkheid - hebben we de 'schaduw' ervan niet langer nodig. Maar zoals we eerder hebben opgemerkt, als dat waar is, hebben de apostelen die informatie blijkbaar niet meegekregen. Zelfs de auteur van de Hebreeën-brief, die tot het uiterste gaat om uit te leggen hoe de Messias het ultieme Offer en de superieure Priester is, erkende de altoosdurende geldigheid van het Levitische priesterschap op aarde:

Hebreeën 8:4

Want als Hij (Messias Jesjoea) op aarde zou zijn, zou Hij niet eens priester zijn, **omdat er hier priesters zijn, die volgens de wet gaven offeren.**

Het aardse priesterschap, de Tempel en de dierenoffers dienen nog steeds een geldige functie. Ten eerste brengen ze rituele reinheid tot stand voor degenen die door de zonde ritueel onrein waren geworden, zodat ze konden deelnemen aan de tempeldienst op aarde.

Ten tweede dienen ze ook om een beeld te schetsen van Gods verlossingsplan door middel van de Messias. Daarom beschrijft de auteur van Hebreeën de Tempel, de priesters en de dierenoffers voortdurend als 'schaduw'. Paulus gebruikt vergelijkbare taal in Kolossenzen met betrekking tot de Sjabbat en de Feesten, waarvan wordt gezegd dat ze een "schaduw" zijn van de dingen die komen gaan:

Kolossenzen 2:16-17

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. **Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.**

Het is een nogal ingrijpende ervaring om iets onschuldigs te moeten doden, simpelweg omdat we gezondigd hebben. Het is een diepe herinnering aan het offer dat de Messias namens ons heeft gebracht.

Het is het vermelden waard dat zowel Paulus als de auteur van Hebreeën stellen dat de Sjabbat, de Feesten, het priesterschap, de offers enz. op deze manier *blijven functioneren*. Ze schreven dit op na de dood, opstanding en hemelvaart van de Messias. Als ze dachten dat deze "schaduw" functioneel zinloos waren omdat de Messias was gekomen, waarom zouden ze die dan ter sprake brengen? Waarom zoveel moeite doen om de rol en functie van deze Torah-geboden uit te leggen als ze er niet meer toe doen? Waarom niet gewoon zeggen: "We hoeven ons geen zorgen meer te maken over deze dingen, omdat de Messias is gekomen"? Alleen al het feit dat de auteur van Hebreeën hele hoofdstukken besteedt aan het uitleggen hoe Jesjoea volgens de Torah legaal onze Priester kan zijn, geeft aan dat hij nog steeds de voorschriften van de Torah met betrekking tot het priesterschap als gezaghebbend

beschouwt, toch?

Een ander ding dat we willen opmerken over deze passage uit Kolossenzen is dat Paulus zegt dat er in de toekomst nog dingen zijn waarnaar deze schaduwen wijzen. Dus, niet alleen wijzen de schaduwen op de dood en opstanding van Jesjoea, maar ze wijzen nog steeds op de toekomstige regering van Jesjoea en het herstel van alle dingen. Dus het argument: "We hebben nu al de werkelijkheid, dus hebben we de schaduw niet meer nodig" is gebaseerd op een onjuiste vooronderstelling. Volgens Paulus is de volledige werkelijkheid nog niet gearriveerd.

Wil je hier meer over weten, dan verwijzen we je naar onze studie:

["Kolossenzen 2"](#)

Zoals we kunnen zien, zijn dierenoffers in de Torah verre van zinloos, zelfs na de dood, opstanding en hemelvaart van Jesjoea. Het is dan ook geen wonder dat veel christelijke theologen erkennen dat dierenoffers opnieuw zullen worden gebracht en nog steeds zullen dienen als schaduwen tijdens de duizendjarige rijk. Zoals het voormalig hoofd van het Dallas Theological Seminary, John F. Walvoord, het stelt:

Hoewel er verschillende verklaringen zijn gegeven voor Ezechiël 40-48, die deze details uitleggen, is er geen bevredigende verklaring gegeven, behalve dat het een beschrijving is van de duizendjarige aanbidding. In ieder geval is het duidelijk dat je met deze offers geen boete kan doen, maar dat het slechts herdenkingen zijn van het ene volledige offer van Christus. Als in de wijsheid en het soevereine genoegen van God het gedetailleerde systeem van offers in het Oude Testament een geschikte voorafschaduw was van hetgeen dat zou worden bereikt door de dood van Zijn Zoon, en als dit als herdenking van de dood van Christus zou worden ingesteld, dan lijkt het niet ongepast dat er een of andere offerdienst zou worden gebruikt.

- John F. Walvoord, "Israel in Prophecy", blz. 126

Dus nu we het algemene doel van het offeren van dieren hebben geleerd, en ook hoe we dat moeten zien in het licht van de dood van Jesjoea, wat betekent dat dan voor ons vandaag? We hebben gezien dat dierenoffers in de toekomst opnieuw zullen worden gebracht - waarom niet nu? Ze maken tenslotte deel uit van de Torah en de Torah blijft bindend voor gelovigen, toch? Dus waarom brengen we vandaag de dag geen dierenoffers?

Ten eerste, zoals we hopelijk duidelijk hebben gemaakt, zijn we van mening dat de dierenoffers niet zijn afgeschaft. Er is geen indicatie in het Nieuwe Testament dat ze zijn afgeschaft of ongeldig zijn gemaakt. Bovendien hebben ze nog steeds een geldige functie en zullen ze in de toekomst opnieuw worden gebruikt. Dus de reden waarom we vandaag de dag geen dierenoffers brengen, is niet omdat ze zijn afgeschaft.

Het antwoord is simpelweg dit: we zijn niet in staat om deze aspecten van de Torah uit te voeren zoals God zei dat we ze moeten uitvoeren. Hier zijn een paar aandachtspunten.

Allereerst wordt ons geboden om alleen in Jeruzalem te offeren, de plaats waar JHWH Zijn Naam vestigde:

Deuteronomium 12:13-14

[Wees op uw hoede dat u uw brandoffers niet brengt op elke plaats die u ziet, maar alleen op de plaats die de HEERE \(JHWH\) in een van uw stammen zal uitkiezen. Daar moet u uw brandoffers brengen en daar moet u doen alles wat ik u gebied.](#)

Deze geboden moeten door de Levieten worden uitgevoerd in een functionerende Tempel of Tabernakel in Jeruzalem. Aangezien er in Jeruzalem geen Tempel of Tabernakel is en er geen functionerend Levitisch priesterschap is om dergelijke geboden uit te voeren, is er eenvoudigweg geen enkele manier om ze te doen.

Om een analogie te gebruiken, de verkeerswetgeving in Nederland is alleen van toepassing op chauffeurs. Als je geen rijbewijs hebt, kun je je niet aan de snelheidsbeperkingen of stopborden enz. "houden". In feite, als je probeert om illegaal te gaan rijden - dat wil zeggen zonder rijbewijs - zou je een wetsovertreder zijn, zelfs als je je aan de snelheidslimiet houdt en stopt bij stopborden. Dus op deze manier, door niet te rijden, gehoorzaam je de wet.

Zo is het ook met de dierenoffers. Het hele raamwerk voor het onderhouden van deze geboden bestaat op dit moment niet. Vergeet het feit dat we geen 'rijbewijs' hebben. We hebben geeneens een auto. Er is op dit moment niet eens een weg om op te rijden. Krijg je er al een beeld van? Door geen offers te brengen omdat er geen Tempel is, gehoorzaam je in feite de Wet van God. De Torah verbiedt ons om offers te brengen op onze eigen manier. Daarvoor hebben we een Tabernakel of Tempel nodig met een functionerend priesterschap. Dus door geen offers te brengen in afwezigheid van een Tempel en functionerend priesterschap, gehoorzaam je eigenlijk de Torah.

Dus wat doen we nu? Welnu, de offerdienst en het Levitische priesterschap zullen worden hersteld tijdens de duizendjarige regering, na de wederkomst van de Messias. In de tussentijd doen we ons best om de delen van de Torah die we wel kunnen doen te behouden, terwijl we uitzien naar de dag waarop we de Torah nog vollediger kunnen naleven.

*Als je hier meer over wilt weten, dan suggereren we onze blog:
Wat doe ik?(niet vertaald)*

Onze huidige situatie is niet anders dan toen Israël in ballingschap was in Babylon. Het feit dat ze de geboden met betrekking tot de offerdienst niet konden houden, maakte de geboden niet ongeldig. Het betekende alleen maar dat die geboden in de pauzestand stonden totdat ze naar het land konden terugkeren, de Tempel konden herbouwen en ze die weer konden gaan houden. Kortom, dierenoffers gaan allemaal over het hebben van een relatie met God op aarde door middel van de Tempeldienst. Naast het tot stand brengen van rituele reinheid, leren ze ons over de heiligheid van God en voorspellen ze ook Gods verlossingsplan door middel van de Messias. Ze zijn niet afgeschaft.

Er is op dit moment geen enkele manier om ze uit te voeren omdat er geen Tempel staat in Jeruzalem, maar ze zullen worden hersteld tijdens de duizendjarige regering. Tenslotte doen dierenoffers geen afbreuk aan het offer van Jesjoea omdat ze nooit zijn ingesteld om te bewerken wat alleen door Jesjoea bij het werk aan het kruis werd bereikt.

We hopen dat deze introductie-studie je helpt bij het begrijpen van enkele van de fundamentele en veel voorkomende vragen rondom dit onderwerp.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website
www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)